

bides disses Rækker. Der læses megen thyf Litteratur her i Landet. Jeg gaar ud fra, at naar en bekendt thyf Bog ikke bliver oversat paa Dansk, vil der blive solgt saa mange Eksemplarer i Grundsproget her i Danmark, at Forfatteren vil have lige saa stor Fordel derved som ved at sælge Bogen til dansk Oversættelse, og for saa vidt han har det, hvilke Grunde skulde saa bevirke, at han som Thyfter vilde lade sin Bog oversætte i Danmark? Som Thyf, som Medlem af det store germaniske Folkfærd med sine Indryst, sine Grundtanter, sine Hensigter, forekommer det mig, at han har mere Interesse af at tvinge os her i Landet, for saa vidt vi ville læse hans Bog, til at læse den paa Grundsproget, for at vi derved bedre og mere til Gavnns skulle sætte os ind i thyf Tankegang. Nej, der ligger en Fare for en lille Nation som os, og jeg vil sige særlig for os frem for andre Lande, i at melde os ind i den saakaldte Bernerkonvention. Jeg vil i hvert Fald opfordre ærede Medlemmer til nøje at gennemtænke dette Forhold, før de gaa hen og sige ja til, at vi komme med der. Det er ogsaa godtend af ærede tidligere Talere, at for smaa Lande maa Betænkelighederne være mange Gange større end for de store Lande, og vi se ogsaa, at ikke et eneste lille Land med særegent Sprog kan melde sig ind i Bernerkonventionen. Der er kun Taait, nej om Forbælelse Haiti og Tunis, det er de eneste. Men ellers have de kont holdt sig udenfor, og jeg betvivler meget, at de smaa Lande, naar de saa Tid til at emancipere sig noget fra Talemaaderne om, hvad de kunne være bekendte over for den moderne Retsbevidsthed og andre moderne Ideer, virkelig ville være med her. Noget andet var, som jeg for øvrigt begyndte med at sige, at have Forfatterne ikke tilbørlig Beskyttelse i de forskellige Lande, saa var der Grund til at give dem den samme Beskyttelse, som andre Borgere have, men dermed maatte Forfatterne saa ogsaa være fornøjede. Men, mæne saa to ærede foregaaende Talere, maaske vil det være det bedste, at vi holdt os udenfor, men hvis saa Norge gaar med, var det absolut nødvendigt for Danmark pænt at spadserere bagefter. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa den Tanke. Jeg kan erlende, at det vilde være meget behageligt for 2-3-4 Forfattere, om vi gif med, men for den almindelige danske Befolkning, for det læsende Publikum, er der ikke Spor af Interesse derved, tværtimod en ikke ringe Fare, saaledes som jeg nu har udviklet det. Nej, enten saa Norge gaar med eller ikke, vil jeg paa det bestemteste tilraade, at vi lade være med at dove os ud paa denne gyngende Grund, som ingen af os

ved, hvor fører hen. Jeg ved, at jeg ikke under den videre Forhandling kan blive omstemt i denne Henseende. Ved at gaa ind i denne Forening, den saakaldte Bernerkonvention, gaa vi ind til noget, som vi ikke vide, hvor fører hen, og som i alle Tilfælde paa ingen mulig Maade vil være til Fordel for den almindelige Folkoplysning her i Landet. Jeg vilde betragte det, som om vi kastede Handsken til den almindelige Oplysning, den Dag vi sluttede os til Bernerkonventionen, i ethvert Tilfælde vil det ikke være til Gavn for den. Selvfølgelig er det ikke dermed givet, at jeg ikke med Fornøjelse vil være med til at vedtage en Lov om Forfatterret og Kunstnerret. Maaske der dog kunde være lidt Tvivl om Begrebet Kunstnerret og i det hele om det Spørgsmaal, der omhandles i Lovforslagets andet Afsnit. Det turde være et Spørgsmaal, om det ikke kunde være heldigt at vente et Aars Tid eller mere med dette Spørgsmaals Ordning. Men i det hele og store skal jeg sige om et Lovforslag, hvorunder de nugældende Retsregler bleve samlede, og hvor der blev rettet paa de værste Slavanter i den gældende Ret paa dette Omraade, vil det være mig kært at være med til at deltage i Behandlingen af og være med til at stemme for her i Tinget. Men som jeg allerede er det nu, er jeg sikker paa, at jeg vil vedblive at være en bestemt Modstander af, at vi her i Landet bevæge os ud paa de Veje, som føre ind i Bernerkonventionen; thi, som jeg sagde før, der er kun nogle ganske enkelte Forfattere, der ville have nogen Fordel af det, men det vil gaa ud over mange flere og det netop over dem, som vi særlig skulde hjælpe her i Landet, nemlig de, der ude i smaa Raar efter bedste Evne søge at følge med i den Del af Litteraturen, som deres Evner og Kræfter tillade dem at følge med i.

Brandes: Jeg skal ikke komme ind paa dette Lovforslags Enkeltheder. Jeg anser det for unødvendigt, baade fordi det blev meget nøjagtig behandlet i det Udvalg, der havde Sagen til Behandling i Tjor, og fordi det ganske sikkert atter vil komme i Udvalg i Aar, hvor der jo vil blive Beslyghed til at komme ind paa Enkelthederne paa ny.

Jeg skal dog gøre opmærksom paa en enkelt Rettselse, der er foretagen, den angaar offentlig Oplæsning og Opførelse af musikalske Kompositioner. Med Hensyn til disse er der taget det Forbehold, at Oplæsning eller musikalsk Opførelse er tilladt, medmindre Forfatteren eller Komponisten paa Titellbabet har forbudt saadant. Det synes